

& quemadmodum scientes, Deinde quibus in rebus incontinens & continens locandus sit: id est, utrum in omni voluptate & dolore, an in certis voluptatibus ac doloribus. Cōtinēnsque & patiens, utrum idem sint, an differant: itēque de aliis omnibus, quæ sunt huic disputationi quasi cognata. Hinc autem ducitur huius orationis initium, utrum continens & incontinens appellerentur ac differant inter se, ex iis rebus, in quibus versantur, an ex animorum habitu: hoc dico, utrum incontinens eo solum sit incontinēs, quod in his aut illis versetur, necne: an verò quod sic vel sic affectus sit, necne: an potius ex utrisque. Deinde utrum in omnibus versetur incontinētia & cōtinētia, necne. Nō enim in omnibus versatur is, qui absolutē est incontinens, sed in quibus intēperans: neque eo dicitur, quod absolutē in hac affectus sit (idē. n. esset incontinētia, quod intēperantia) sed quod hoc modo sit affectus. Nam intēperans quidē cupiditatibus sequit, consilio capio, existimans præsenti iucunditatē sequi oportere. Incontinēs autē non existimat ille quidē, sed sequitur tamē. Si quis igitur dicat, verā opinionem esse, nō sciētīā, præter quā incontinēter homines viuunt: nihil refert ad rem, de qua disputamus. Nonnulli. n. eorū, qui aliqua de re opinantur, non sunt incerti, neque dubij, sed certō se rem scire existimant. Si igitur is, qui opinantur, propterea quod leuiter & imbecillē credunt ita rem esse, de qua opinantur, facilius quām qui sciunt, contra atque existimant, agent: nihil inter sciētīā & opinionē intererit. Nonnulli enim non minorem fidem habent iis, quæ opinantur, quā alij iis quæ sciunt: quod declarat Heraclitus. Sed quoniam scire dupliciter dicimus (nā & is, qui scientia præditus est, nec ea vitur: & is, qui vitur, sciēre dicitur) intererit utrum is, qui cū scientia præditus sit, ea non cernit nec contēplatur animo, quæ scientia cōprehendit, an is qui re ipsa ea, quæ scit, animo contēplatur, agat quæ non sunt agenda. Mirum enim hoc videatur, si quis in eorum, quæ scit, cogitatione & contēplatione defixus, non si is, qui id, quod scit, non cernit animo, aliena à scientia agat. Præterea quoniam duo sunt enunciationū genera, nihil prohibet, quo minus is, qui utriūque genus tenet, aliquid præter scientiā agat: dum enunciatione vniuersa & generali vitur, nō ea quæ ad res singulares pertinet. Res enim singulares tantum sub actionem veniunt. Iam verò etiam ipsius vniuersi sunt aliqua differentia. Aliud est enim, quod in seipso vitur, aliud, quod ad rem accommodatur: verbi gratia, omni homini sioca prodesse, & hunc esse hominem: vel quicquid tale sit, siccum esse: verum sitne hoc tale aut nescit, aut si scit, scientis munere non fungitur.

A ποῖα τὸν ἀκρατῆ καὶ τὸν ἐγκρατῆ διαφέρειν. λέγω δὲ, πότερον πᾶσαι ἡδοναὶ καὶ λύπαι, ἢ πᾶσι πινὰ ἀφαρσιμέναι· καὶ τὸν ἐγκρατῆ καὶ τὸν καρτερικόν, πότερον ὁ ἴστος, ἢ ἕτερος ὄσιν ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσι ἄλλων ὄσα συγχρηθῆ τῆς θεωρίας ὄσι ταύτης. ἐστὶ ἀρχὴ τῆς συνέψεως πότερον ὁ ἐγκρατὴς καὶ ἀκρατὴς εἰσι, τὰ πᾶσι ἢ, ἢ τὰ πᾶσι ἔχοντες τὴν διαφορὰν· λέγω δὲ, πότερον τῶ πᾶσι τῶ μόνῳ ἀκρατῆ· ὁ ἀκρατὴς, ἢ οὐ· ἀλλὰ τῶ ὄσι, ἢ οὐ· ἀλλὰ τῶ ἑξ ἀμφοῖν· ἔπειτα, εἰ πᾶσι ἀπαντ' ὄσιν ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἐγκρατεία, ἢ οὐ· εἴτε γὰρ πᾶσι ἀπαντὰ ὄσιν ὁ ἀπλῶς ἀκρατὴς, ἀλλὰ πᾶσι ἀπὸ ὁ ἀκόλαστος, οὐτε τῶ πρὸς ταῦτα ἀπλῶς ἔχειν ταῦτον γὰρ αἰ ἴστος τῆ ἀκολασία· ἀλλὰ τῶ ὄσι ἔχειν ὁ ἄλλ' γὰρ ἀρχαίως θεωρητικὸς νομίζων αἰεὶ εἶναι τὸ παρὸν ἡδὺ διώκειν ὁ δὲ, καὶ οὐκ αἰεὶ μὲν διώκει δὲ πᾶσι μὲν οὐκ τῆ δόξης ἀληθείῃ, ἀλλὰ μὴ ὀπίστημι (εἶ), παρ' ἴστος ἀκρατεύονται, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸν λόγον· εἰ οὐ γὰρ ἴστος δόξασζόντων, οὐ διαφέρουσιν, ἀλλ' οἶονται ἀκριβῶς εἰδέναι. εἰ οὐκ διὰ τὸ ἠρέμα πτεύειν, οἱ δόξασζόντες, μᾶλλον τ' ὀπίστημι μὲν, ταρὰ τῶ ὑπόληψιν πρὸς ἔξοσον, οὐδὲν διοίσθ' ὀπίστημι δόξης· ἐπεισὶ γὰρ πτεύουσιν ἔθεν ἢ πῶν οἱ δόξασζουσιν, ἢ ἔπεισὶ οἱ δὲ ὀπίστημι· διὰ δὲ Ἡρακλεῖτος. ἀλλ' ἐπεὶ διχῶς λέγουσιν τὸ ὀπίστημι καὶ γὰρ ὁ ἔχων μὲν, οὐ χρῶμενος τ' τῆ ὀπίστημι, καὶ ὁ χρῶμενος· ἔχεται ὀπίστημι, διοίσθ' τὸ, ἔχεται μὲν, ἢ θεωρητικῶς δὲ, πρὸς πῶτα ἢ δὲ πρὸς πῶτα, τὸ ἔχοντα καὶ θεωρητικῶς τῶ τῶ γὰρ διοικεῖ δεινόν, ἀλλ' ἐν εἰ μὴ θεωρῶν. ἐπι, ἐπὶ δύο ἔσθ' ἴστος θεωρητικῶν, ἔχοντα μὲν ἀμφοτέρω, οὐδὲν κωλύει πρὸς πῶτα πρὸς τῶ ὀπίστημι· χρῶμενος μὲν πῶτα τῆ κατόλου, ἀλλὰ μὴ τῆ κατ' ἴστος μέρος· πρὸς πῶτα γὰρ τὰ κατ' ἴστος διαφέρει δὲ καὶ τὸ κατόλου τὸ μὲν γὰρ, ἐφ' ἑαυτῆ· τὸ δὲ, ἐπὶ τῶ πρὸς πῶτα ὄσιν δὲ, ἐπὶ παντὶ ἀνδρῶν συμφέρει τὰ ἐπὶ ἐπὶ ὅτι πᾶσι ἀνδρῶν, ἢ ὅτι ἐχρῶν τὸ τοῖον· εἰ δὲ ἀλλ' εἰ τὸ τὸ τοῖον δὲ, ἢ καὶ ἔχει, ἢ καὶ ἐπὶ γὰρ.

Incredi-